

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۱/۰۸

عبدالباری جهانی

د ملایانو ټولی خبري به منو؟

په افغان جرمن آنلاين کي مي د محترم قاضي لودين پر يوه مضمون سترگي ولگېدي چي عنوان يي « هېچ کس مانند علما در فتنه نيست» ور کړی وو. البته بناغلي لودين صاحب ، په مشخصه توگه، مولنا فضل الرحمن، چي وايي د طالبانو د معنوي پلار په نوم شهرت لري، او د هغه پلار مفتي محمود ته، گوته نيولي وه چي حقيقتاً هم په افغانستان کي د ډيرو زياتو دسيسو مسوليت لري. زه گومان کوم چي د اسلام دين ته به د ديني علماوو يا ملایانو پر خدمت باندي هيڅوک سترگي پټي نه کړي؛ خو ما په يوه مخکني مضمون کي هم ليکلي وه چي ملایانو که دين ته خدمتونه کړي دي نو په هماغه اندازه يي تاوانونه هم ورته رسولي دي. هغوی د مسلمانانو ترمنځ د اختلاف د ايجادولو سبب سوي دي او په دين کي يي کله کله داسي اضافات کړي دي او داسي کيسې يي جوړي کړي دي چي نه له اسلام او نه له عقل سره لگيري.

په قرآن شريف کي ټولو پرهېزگارو مسلمانانو ته د جنت وعده ورکړه سوي ده:

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ. الطور آية ۱۷

ترجمه: په تحقيق سره چي پرهېزگران به په باغونو او خوښيو کي وي.

په قرآن شريف کي چي کله د جنتونو خبره کيږي نو معمولاً دا ورسره زياتيري چي هلته به تر ونو لاندي ويالي بهيري. د باغونو ترڅنگ د ښکليو حورو وعده ورکوله کيږي.

مُتَكَيِّبِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَهُمْ بَحُورٍ عِين. آية ۲۰

ترجمه: دوی به پر تختونه باندي تکیه وهلي وي او حوري به چي ښايستي غټي سترگي به لري ورته واده سوي وي. په بل آية کي راغلي دي: وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكَوْنٌ. آية ۲۴.

ترجمه: او پر دوی باندي به غلام بچه گان راگرځي چي هر يو به لکه مرغلره په پوښ کي داسي نازک او ښکلی وي.

دا خو ټول د قرآن شريف د سورة الطور آيتونه دي چي مور ايمان ورباندي راوړی دی. په قرآن شريف کي د ښکليو حورو د حسن د صفت په باره کي ډېر زيات آيتونه موجود دي؛ خو د شمېر په برخه کي يي ځکه اختلاف دی چي پخپله په قرآن شريف کي د حورو معين شمېر نه دی ذکر سوی. البته ملایانو د خپلي شهواني اشتها سره سم د حورو شمېر زيات کړی دی. څوک وايي هر جنتي ته ۷۰ حوري رسيري او څوک يي شمېر سلهاوو ته رسوي.

د حورو د حسن صفتونه په ډيرو کتابونو کي راغلي دي خو اخوند درويزه، چي ملایان او نور کسان يي اوس هم له نامه سره رحمة الله عليه وايي او د پښتنو په سيمو کي په ډېر لوی عالم مشهور دی، د خپل کتاب « ارشادالطالبين » په ۴۱۷ مخ کي دونه مبالغه کوي چي هم د خدا ده او هم په لوستلو او ورېډلو ارزي. اخوند درويزه ليکي چي يوه حوره به يوه جنتي ته وځاندي او د غاښو څخه به يي داسي برېښنا پورته سي چي فرشتي به سر پر سجده سي او گومان به کوي چي دا د حق متعال ديدار دی. هاتف به ورباندي ږغ کړي چي ديدار نه دی بلکه د حورو د غاښونو برېښنا ده. سبحان الله! د اخوند درويزه کتاب، له سره ترپايه، له همدغو مزخرفو کيسو څخه ډک دی خو هيڅوک هغه ته ځکه گوته نه نيسي چي وايي اخوند درويزه ډېر لوی عالم وو او په هر څه پوهېدی.

څو ورځي مخکي مي په يوټيوب کي د افغانستان له يوه ملاحظه، چي عوامو ته يي وينا کوله، واورېدله چي د هر جنتي لپاره به يو د مرواريدو څخه جوړ سوی قصر وي. په دې قصر کي به د ياقوتو څخه جوړ سوي ۷۰ نور قصرونه وي او په هر قصر کي به ۷۰، له زمرودو څخه جوړ سوي، کورونه وي. په هر کور کي به ۷۰ خوني وي او په هره خونه کي به ۷۰ حوري وي، چي د ملاصاحب له خپل حساب او اټکل سره يي شمېر ۲۴ ميليونه او ۱۰ زرو حورو ته رسېدی. ملاصاحب ويل چي حق تعالی و هر جنتي ته دومره شهواني قوت ورکوي چي په يوه ورځ له دې ټولو څه باندي ۲۴ ميليونه حورو سره يو ځای کېدلای سي.

د پاڼو شميره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکني د ليکنيزي بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکي په خپل و لولئ

داسي ښکاري چې مولوی صاحب له جنت څخه، د شهوت له ارضاء څخه پرته، بل د هېڅ شي په باره کې فکر نه دی کړی؛ او چې څه مبالغه یې له وسه کېدله هغه یې کړې ده. ځکه که مور د مولوی صاحب دغه د ۲۴ میلیونه لس زره عدد د ورځې پر ساعتونو او ثانیو باندې وپېشو نو په دې حساب باید یو جنتي په یوه ثانيه کې له څه باندې ۲۷۵ حورو سره یو ځای سي. متوجه یاست؟ په یوه ثانيه کې! ۲۷۵ ځله له حورو سره یو ځای کېدل!!!

البته مولوي صاحب ښایي ووايي چې د هغې دنیا یوه ورځ د دې دنیا ۷۰ کاله ده. په دې حساب که همدغه عدد، د مولوي صاحب په قول، پر کلونو، ورځو، ساعتونو او دقیقو باندې وپېشو نو یو جنتي باید په یوه دقیقه کې له ۱۵ حورو سره یو ځای سي. گواکي جنتي په زر کاله کې د یوه گیللاس اوبو چپېلو ته وخت نه سي پیدا کولای. شرابونه او کبابونه او راز راز نعمتونه خو لا هلته پرېږده. مولوي صاحب ښایي د یوه بل شهواني مولوي صاحب د خبرو یا کتاب په حواله دا خبره کړې یا یې د خپلې اشتها سره سم یو څه زیاتوب پکښې کړی وي. نو عجیبه نه ده چې د دومره ښکلیو حورو لپاره، چې په غاړه کې یې اوبه معلومېږي، ځوانانو او هلکانو دا دومره ځان مرگي حملې کولې.

له یوه بل مولوي څخه مي په یوتیوب کې واورېدله چې ویل یې څوک چې ساز ته نڅاکوي نو شیطان یې په مقعده گوته ورننه باسي او چې دی هر څومره نڅا ته زور ورکوي نو شیطان هم پر خپلې گوتي باندي زور کوي. یوه بل مولوي صاحب ویله چې یوه ځوان، چې پر شریعت برابر وو او خپل پنځه وخته لمونځونه یې کوله، د خپل واده په شپه سازنده راوستلي ول. زوم په هغه شپه د شیطان ورور سو او چې څه اولادونه یې پیدا کېدل هغوی د شیطان بچیان ول. له بل مولوي صاحب څخه مي واورېدل چې ویل یې ټول هغه کسان چې خارج ته تللي او په غیر اسلامي هیوادونو کې ژوند کوي کفار دي. دا خبرې په کوم کتاب کې راغلي دي؟ طبیعي خبره ده چې مولوي صاحبانو به حتماً په کوم کتاب کې لوستي وي.

یوه بله ورځ مي، په یوتیوب کې یو مولوي ولیدی؛ پر منبر باندي یې و عظ کاوه او یو بل مولوي یې مخاطب کړ ویل یې «گوش کن مولوي صاحب ای حدیث است». مولوی صاحب ویل چې یوه ورځ حضرت رسول ص قضای حاجت ته ولاړ او د حاجت له رفع کولو څخه وروسته یوه ښځه ورغله او د حضرت رسول ص غایطه مواد یې وخورل. چا حضرت رسول ص ته اطلاع ورکړه او حضرت رسول ص هغې ښځې ته وویل چې تا زما غایطه مواد وخورل نو ستا په گېډه کې به تر مرگه پوري لوړه نه پیدا کېږي. استغفرالله! د جنت او دورځ او حورو او غلمانو په باره کې دروغ جوړول په هر صورت. پر حضرت رسول ص باندي دومره لوی بهتان یو مسلمان ویلای سي؟

د طالبانو د یوه نطق هغه خبره به، چې په کابل کې یې په ۲۰۱۷ کال کې پر انټرکانټی نېټل هوټل باندي د طالبانو د تروریستي حملې څخه وروسته وکړه، ټولو اورېدلي او ښایي د اکثرو په یاد وي چې ویل یې د هغو عملیاتو رهبري او قوماندې پخپله د حضرت رسول ص پر غاړه وه. دا جاهلان په دې نه پوهیږي چې په دې توگه هم پر حضرت رسول ص باندي بهتان وایي او هم په نړۍ کې اسلام د یوه داسي تروریستي او دهشت اچوونکي مذهب په حیث معرفي کوي چې نعوذ بالله پېشوا یې د تروریستانو رهبري کوي.

د طالبانو یوه مشهور ملا، شیخ حماسي، هغه خبره به هم خلکو په ټلوېزون کې اورېدلي وي چې ویل یې د جهاد په دوران کې د مولوي جلال الدین حقاني د جبهې مجاهدينو څو ورځې ډوډۍ نه وه خوړلي او ما خدای ته زاری وکړې او خدای تعالی هغوی ته کباب کړي پسونه را ولېږل او ټول مجاهدين یې په کبابونه ماره کړل. البته دا مي هېر دي چې شیخ حماسي دا کیسه له خپله قوله او که د بل کوم مجاهد له قوله کوله خو دا مي په یاد دي چې شیخ حماسي د کباب کړو پسونو د همدغی کیسي په وخت کې په رینگت ژړل.

د اوسنیو دیني عالمانو د سواد او علمیت په سطح نه يم خبر خو مشهور اخوند دروېزه د خپل یاد سوي کتاب په ۱۶۳ مخ کې لیکي چې کله معاویه وفات سو فرشتې ورته راغلي او دونه زیات گرد و غبار پورته سو چې صحابه وو اسلحو ته لاس کړ او فکر یې کاوه چې د کفارو لښکر را ورسېدی. حضرت رسول اکرم ص ورته وویل د کفارو لښکر نه دی بلکه فرشتې د معاویه زیارت ته راغلي دي. هغوی پوښتنه ورڅخه وکړه چې د معاویه فضیلت په څه کې وو چې دومره قدر او عزت یې پیدا کړی دی؟ حضرت رسول ص ورته وویل چې سورة اخلاص یې ډېر وایه. اخوند دروېزه د اسلام په تاریخ کې دونه بېسواده وو چې په دې خبر نه وو چې معاویه د حضرت رسول ص له وفات څخه څه باندي شپېته کاله وروسته وفات سو دی. او که معاویه د حضرت رسول ص په ژوند کې وفات سو وو نو بیا د علي رض او معاویه رض ترمنځ د صفین شپږ میاشتني جنګونه څرنگه وسول چې تقریباً ۷۵ زره مسلمانان پکښې قتل سول. البته د هغو بېگناه مسلمانانو او جنګیالیو د قتل مسوولیت تر اوسه پوري چاته راجع سوې نه دی. په داسی حال کې چې په قرآن شریف کې صراحت سوې دی چې په قصد سره د یوه موعمن د قتلولو سزا په دورځ کې ابدي عذاب او د حق متعال لعنة او غضب دی.

په دې برخه کې دونه پخوانی او اوسنی کیسي موجودي دي چې په لس هاوډېر لوی کتابونه ورباندي ډکيږي او سړی د اوسنیو او پخوانیو ملایانو پر سویه باندي بدگومانه کیږي. سړی نه پوهیږي چې ملایان دا کیسي قصداً جوړوي او

حتی پر پیغمبرص باندي دروغ وایی او که په ریشتیا هم دومره ساده گان دي چي د ریشتیا او دروغو په توپیر نه پوهیږي.

مور چي هر څه ولیکو دوی راته وایی چي ستاسي یې له مذهبه سره څه. تاسي مذهبي زده کړي چیري کړي دي او له کومي مدرسې څخه فارغ سوي یاست؛ او پخپله چي ملایان هر څه مزخرفات وایی او لیکي خلک ځکه باور ورباندي کوي چي وایی ملایان په هر څه خبر دي او غلطه خبره یې له خولي نه وزي.

ملایان پر عادي خلکو او تر لاس لاندې انسانانو باندي پهلوانان دي. محتسبین یې خوشي کړي وي. په بازارونو کي د خلکو وپښتان قیچي کوي، خلک په ډېره وړه غلطي په ډرو وهي او پوښتنه یې څوک کولای نه سي. موسیقي ورته ناروا کړي او د حضرت رسول ص له قوله وایی (پخپله مي په یوتیوب کي اورېدلي دي) چي یوه مولوي پر منبر باندي، د حضرت رسول ص له قوله، وویل چي زه د موسیقي د آلاتو د ماتولو لپاره مبعوث سوی يم (یعني اصلي ماء موریت مي د موسیقي د آلاتو له منځه وړل دي) په داسي حال کي چي د حضرت رسول ص په هیڅ سیره او د هغه مبارک د ژوند په باب په هیڅ تاریخ کي نه دي راغلي چي هغه مبارک دي په ژوند کي د موسیقي کومه آله ماته کړي او موسیقي رغوونکي ته یې آزار رسولی وي. په دي باره کي ټولي کیسي وروسته جوړي سوي دي.

د هارون الرشید په دربار کي د شرابخوریو، د بنکلیو نجونو د نڅاوو او سندرو او موسیقي آلاتو د رغولو په باره کي مستند آثار موجود دي. امام یوسف، چي د حنفي فقهی تر ټولو لوی پیشوا دی، د هارون الرشید په دربار کي قاضي وو. هغه په خپل ټول ژوند کي د هارون الرشید په دربار کي پر شرابخوریو او اخلاقي فساد باندي اعتراض ونه کړ. هغه که اعتراض کولای نه سو او یا یې اعتراض کومه نتیجه نه ورکوله نو د خپل استاد امام اعظم ابوحنیفه په څېر یې د قضا د وظیفې له منلو څخه انکار او یا وروسته استعفی کولای سواي. له ابوحنیفه څخه د هارون الرشید نیکه خلیفه منصور غوښتنه وکړه چي د قضا وظیفه پر غاړه واخلي. ابوحنیفه ورته وویل چي زه د قضا وړ نه يم او عنر لرم. خلیفه منصور ورته وویل چي ته دروغ وایی. ابوحنیفه ورته وویل چي ته د اسلام خلیفه یې او ما دروغجن بولي نو بیا څرنګه د قضا وظیفه یوه دروغجن ته سپاري؟ خلیفه منصور هغه بندي کړ او تر مرګه په بندیکخانه کي پاته سو او هلته وفات سو.

د سلطان محمود او د هغه د زوی سلطان مسعود د شرابخوریو، موسیقیو، نڅاوو او بد اخلاقو په باب تاریخ بیهقي هرڅه لیکلي دي او د کتاب لیکوال ابوالفضل د اکثر وفاقو شاهد دی او د سترګو لیدلی حال یې لیکلی دی. خو د دواړو سلطانانو په دوره کي هیڅ ملا او محتسب پیدا نه سو چي د هغوی د دین خلاف کارونو پر ضد د اعتراض یرغ پورته کړي مګر په بازارونو کي یې نشه کسان په ډرو وهل. په داسي حال کي چي بنه پوهېدل چي شراب یې له سلطان سره چنبلي دي.

خواجه نظام الملک طوسي په سیاست نامه کي لیکي چي «سلطان ټوله شپه له خپلو خاصه گانو او دوستانو سره شراب چنبلي وه او سهار یې بیا هم شراب وچنبل. علي نوشتګین او محمدعربي، چي دواړه سپه سالاران ول، په هغه مجلس کي ناست ول او ټوله شپه وپښ ول او له محمود سره یې شراب چنبلي ول. محمود سهار وختي بیا هم شرابو چنبلو ته کښېناست. کله چي ورځ د غرمي خواته نیژدې سوه نو د علي نوشتګین سر دروند سو او له سلطان څخه یې رخصت وغوښت، سلطان ورته وویل چي په دغه حالت کي څرنګه ځي؟ تر مازدیګر پوری دلته په قصر کي ویده سه او چي نشه دي ولاړه سي بیا روان سه. هسي نه چي په لاره کي دي محتسب را وګرځوي او حد درباندي وچلوي. بیا زما زور هم نه رسیږي. علي نوشتګین د سلطان خبره ونه منله او د خپل کور خواته روان سو. په لاره کي محتسب را وګرځاوه او په عام بازار کي یې څلوېښت لرګیه ووايه» په داسي حال کي چي محتسب خبر وو چي د سلطان په دربار کي هره شپه همدغه حال دی او علي نوشتګین د سلطان په کور کي شراب چنبلي دي؛ مګر نه محتسب او نه کوم بل ملا، یکي یوه ورځ، پر سلطان باندي د اعتراض کولو جرأت وکړ.

سلطان محمود نه یوازي له خپلو خاصانو سره شراب چنبل بلکه یوه شپه یې غوښتل چي له خپل زوی مسعود سره شراب وچنبلي او د نشي په حالت کي یې بندي کړي ځکه چي سلطان غوښتل خپل بل زوی محمد د ولیعهد په حیث وټاکي. ابوالفضل د تاریخ بیهقي په ۱۴۶ مخ کي لیکي چي د سلطان مسعود غلامانو هغه ته اطلاع ورکړه چي پلار دي ستا په حق کي بنه نیت نه لری او غواړي صدمه درته ورسوي. مسعود له خپلو غلامانو سره پر آس سپور سو او له میدان په تاخت ولاړ. کله چي سلطان محمود ته اطلاع ورسیده نو هغه ځان ناګومانه واچاوه او خپل زوی مسعود ته یې اطلاع ورکړه چي نن ماته مهم کارونه را پېښ سول او د شرابو مجلس ونه سو بیا به بل وخت سره کښېنو ته اوس، د خپلي پلان او عزم سره سم، سفر وکړه.

ابوالفضل د سلطان محمود او سلطان مسعود د شرابو د مجلسونو او حتی اخلاقي فساد په باره کي خپل د سترګو لیدلي حالات لیکلي دي مګر هیڅ وخت نه ملا او نه محتسب پر هغوی باندي کوم اعتراض کړی دی او نه یې اعتراض په کوم تاریخي سند کي قید سوی دی. خو محتسبینو په بازار کي خلکو ته د شرابو پر چنبلو، لمانځه پر قضا کولو او

نورو خطاوو باندي سزاوي ورکولې. په دې باره کي دومره کيسې موجودي دي چي ليکل يې د يوه لنډ مضمون تر حوصلې وتلی کار دی. پخوا به خلکو دا مثل کاوه چي مُلا وايی هغه کوه او چي مُلا يې کوي هغه مه کوه. خو اوس خبره داسي حالت ته رسېدلې ده چي د مُلا په عمل خو خدای خبر دی سړی به پر غيب باندي حکم ولي کوي؛ خو که سړی د مُلايانو پر خبرو باندي غور ونيسي نو له هغوی څخه داسي شيان اوري چي نه په هيڅ ديني کتاب کي راغلي وي او نه پر عقل او منطق برابرېږي. نو سړی مجبور دی چي يا به د مُلايانو پر خبرو غور نه نيسي او که غور ورباندي ونيسي نو مني به يې نه. خدای مو دي پرده په نصيب کړي.

آمين.

د پانو شميره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راپرلو مخکي په څير و لولئ